

Složenost algoritama

7. predavanje

Saša Singer

singer@math.hr
web.math.hr/~singer

PMF – Matematički odjel, Zagreb

Zbrajanje matrica

Zbrajanje matrica

Problem: Zadan je prirodni broj $n \in \mathbb{N}$ i 3 realne matrice A , B i C , reda n . Treba izračunati izraz

$$C := C + A + B.$$

Akumulacija (“nazbrajavanje”) zbroja $A + B$ u matrici C ovdje ima samo jednu svrhu:

- “prevariti” optimizaciju compilera,
kod višestrukog ponavljanja eksperimenta.

Ova realizacija napravljena je po ugledu na množenje matrica (v. kasnije).

Zbrajanje matrica — formula

“Matematička” realizacija matrične operacije

$$C := C + A + B$$

po elementima je trivijalna:

$$c_{ij} := c_{ij} + a_{ij} + b_{ij},$$

za sve indekse

$$i = 1, \dots, n, \quad j = 1, \dots, n.$$

Dakle, “programske” — treba “zavrtiti” dvije petlje.

Zbrajanje matrica — potprogram

```
subroutine addij (lda, n, a, b, c)
c
c   Matrix addition
c   C(n, n) = C(n, n) + A(n, n) + B(n, n).
c
c   implicit none
c
integer lda, n
double precision a(lda, lda), b(lda, lda),
$c
c(lda, lda)
c
integer i, j, nn
```

Zbrajanje matrica — potprogram (nastavak)

```
c
c   IJ loop, inner
c
      nn = n
      do 20, i = 1, nn
          do 10, j = 1, nn
              c(i, j) = c(i, j) + a(i, j) + b(i, j)
10      continue
20      continue
c
      return
end
```

Permutacija petlji

Prvu varijantu zovemo **ij** — po poretku (indeksa) petlji, izvana prema unutra.

Ove dvije petlje možemo permutirati, tj. zamijeniti im poredak, pa dobivamo **ji** varijantu:

```
c
c      JI loop, inner
c
        nn = n
        do 20, j = 1, nn
            do 10, i = 1, nn
                c(i, j) = c(i, j) + a(i, j) + b(i, j)
10            continue
20            continue
```

Broj operacija

U svakom prolazu kroz unutarnju petlju imamo dvije operacije

- zbrajanja matričnih elemenata.

Obje petlje imaju (svaka) točno n prolaza.

Dakle, ukupan broj operacija u obje varijante algoritma je:

$$F(n) = 2n^2.$$

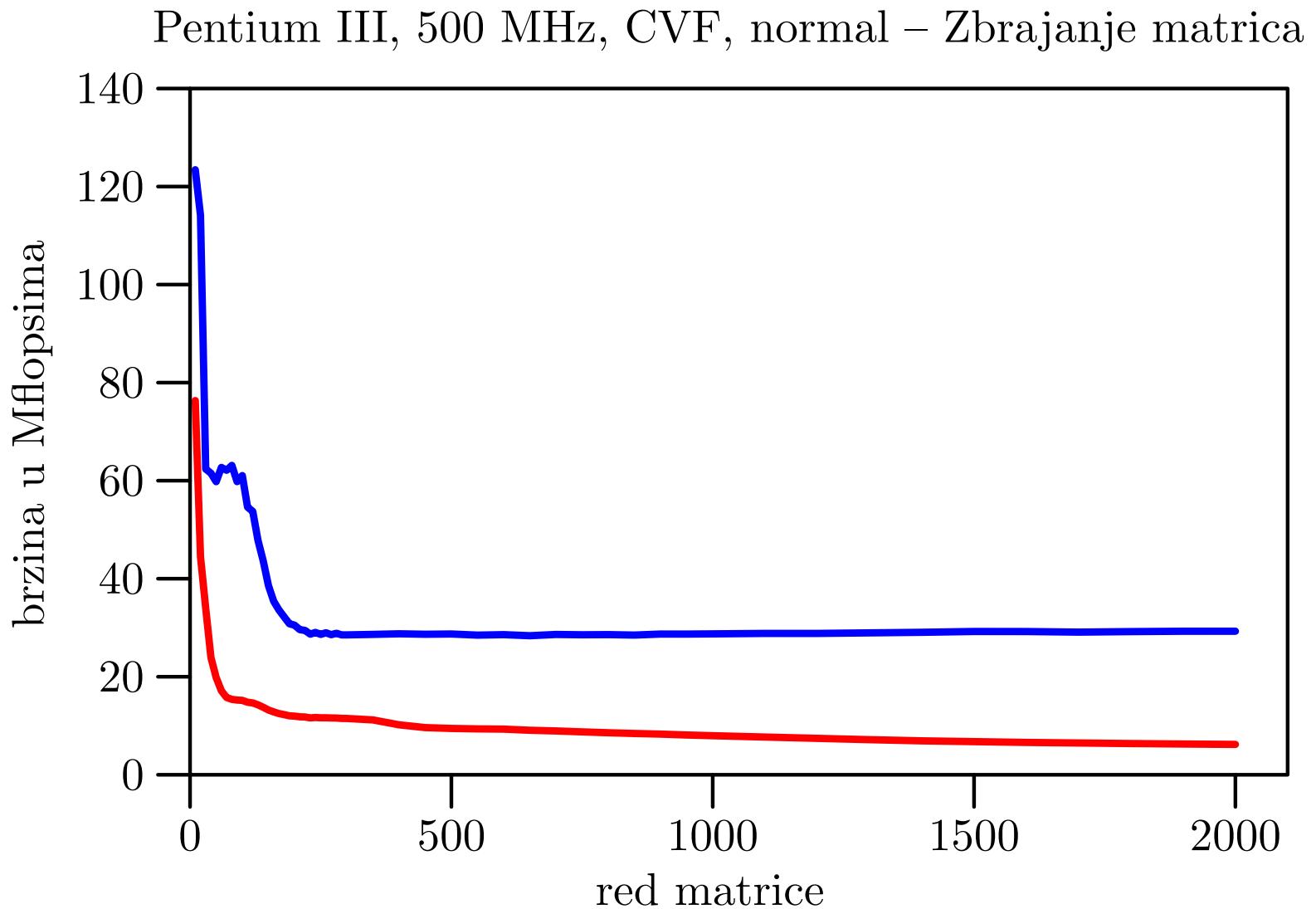
Broj ponavljanja $N(n)$ izabran je tako da dobijemo približno konstantno trajanje “okolne” petlje (s ponavljanjem) kojoj mjerimo vrijeme.

Boje na grafovima

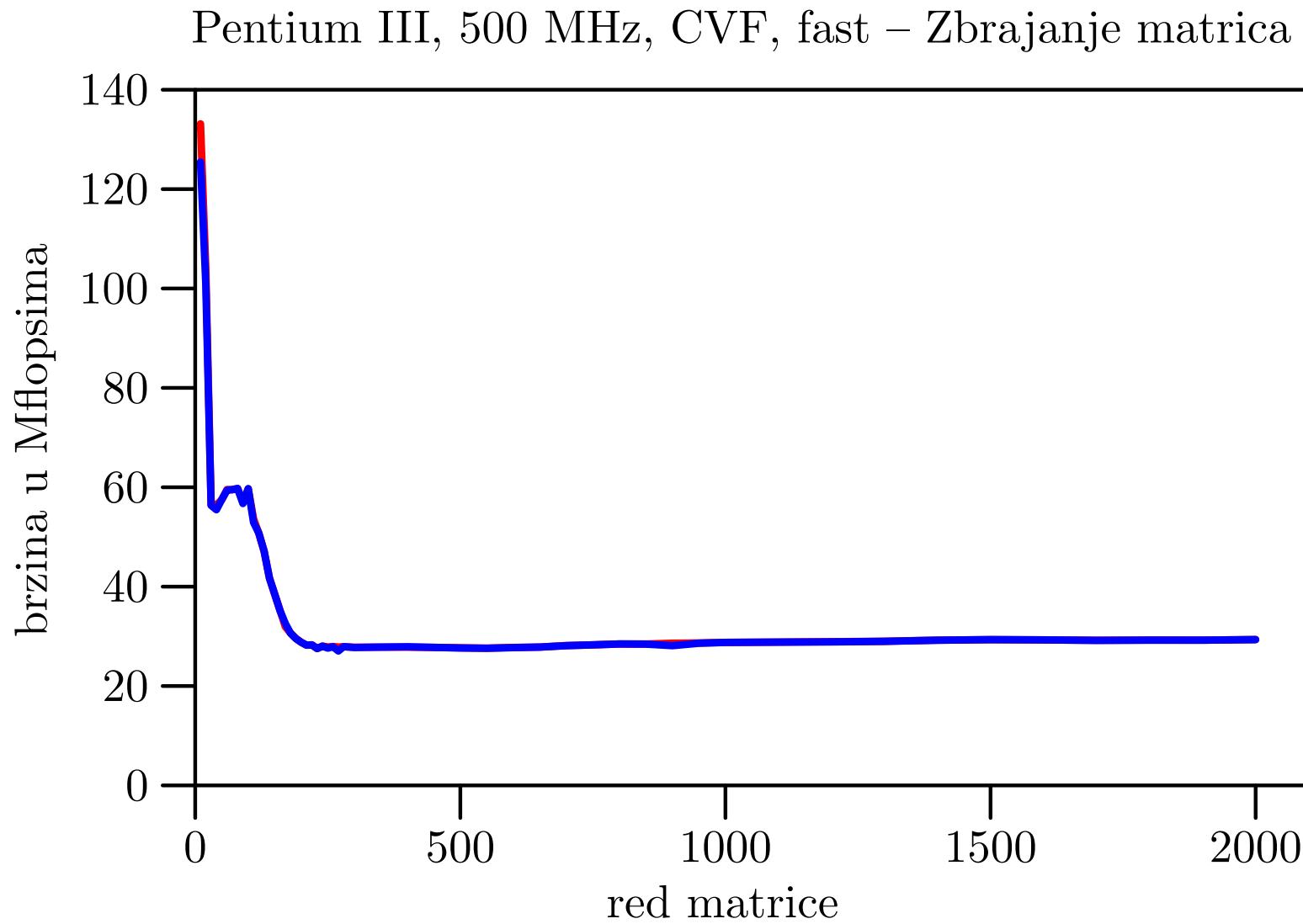
Legenda za čitanje grafova:

- petlja ij — crveno, sporo;
- petlja ji — plavo, brzo.

Klamath5, CVF, normal — ij, ji

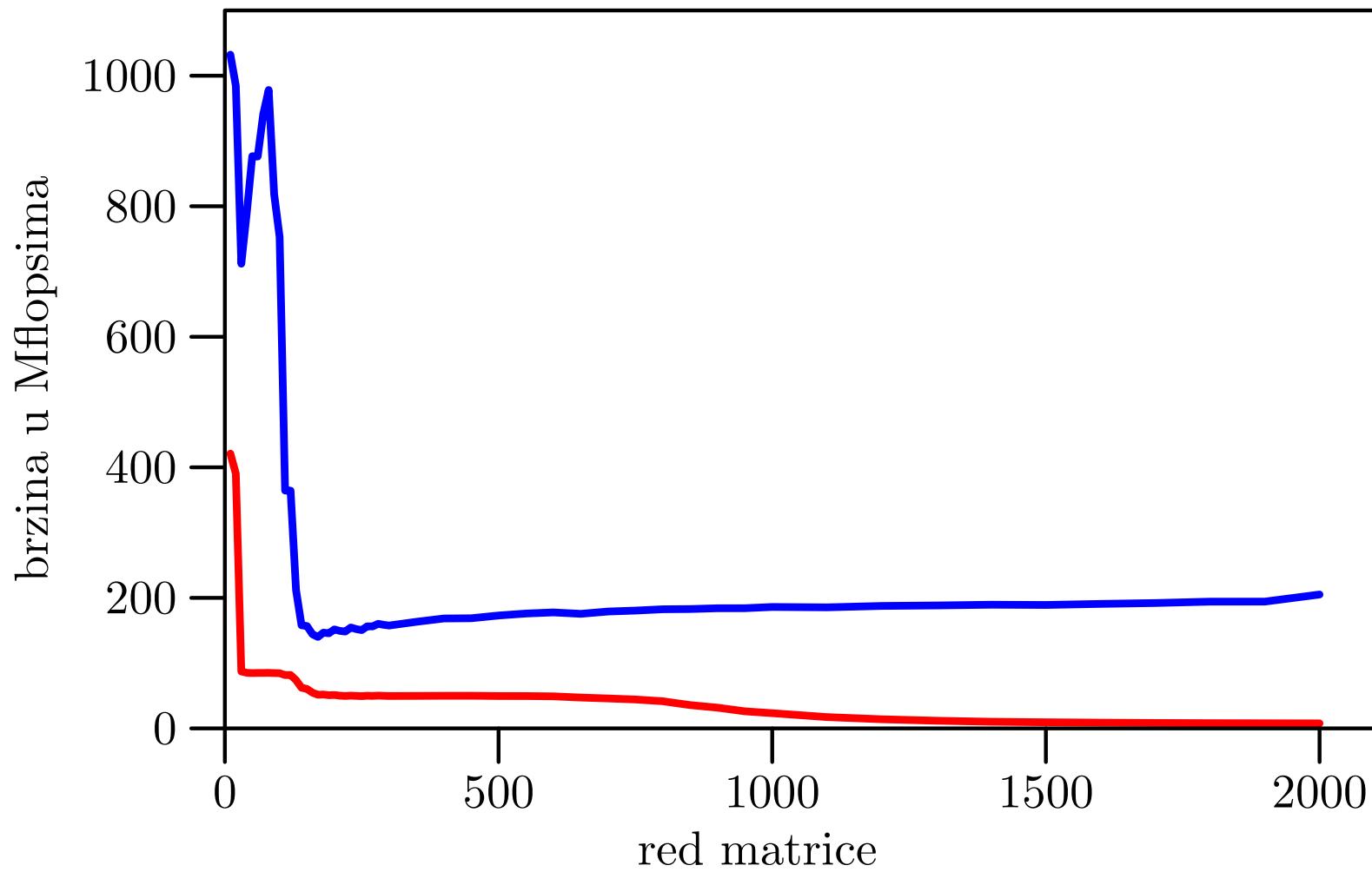

Klamath5, CVF, fast — ij, ji

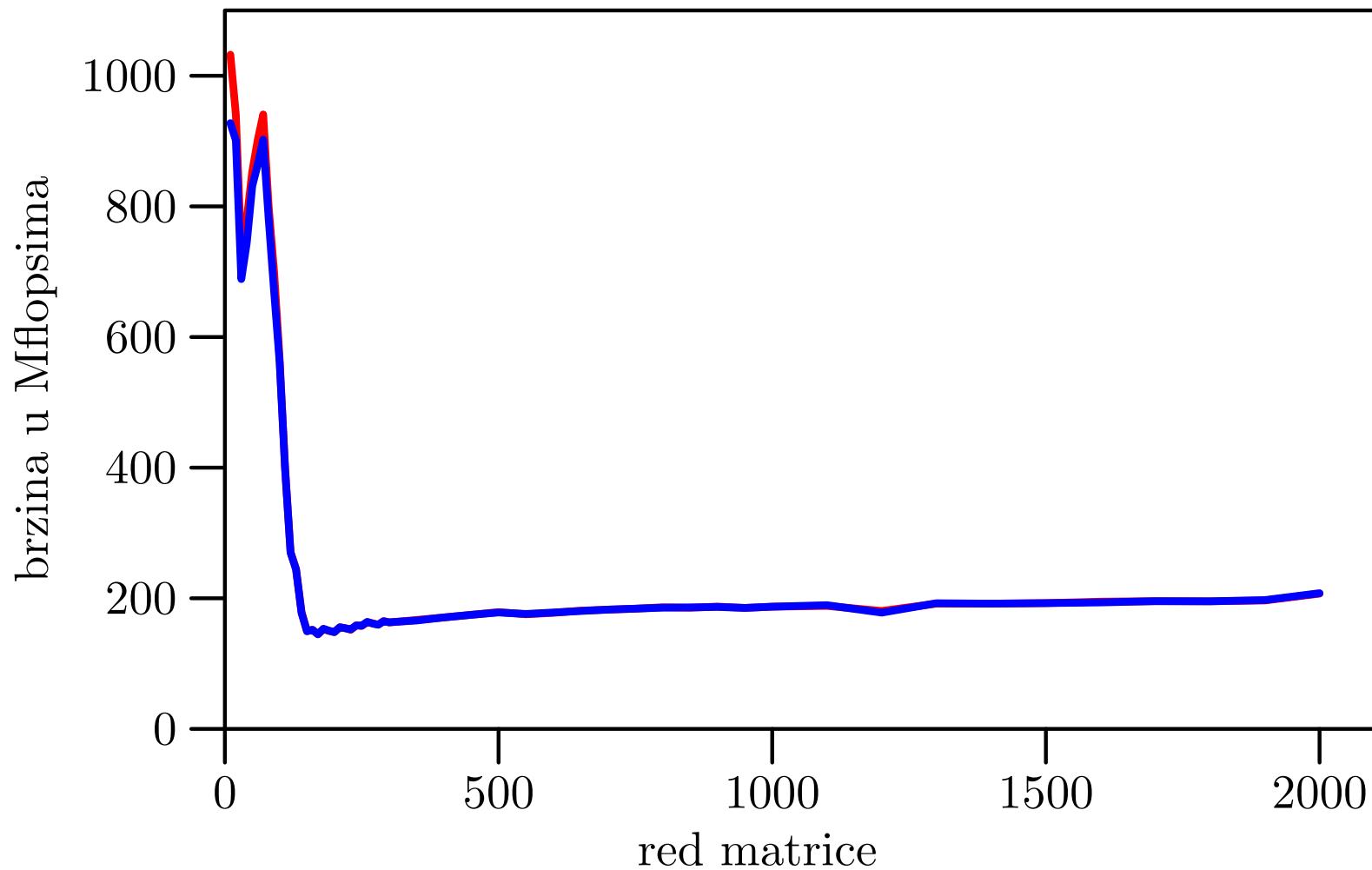
Veliki, CVF, normal — ij, ji

Pentium 4, 3.0 GHz, CVF, normal – Zbrajanje matrica

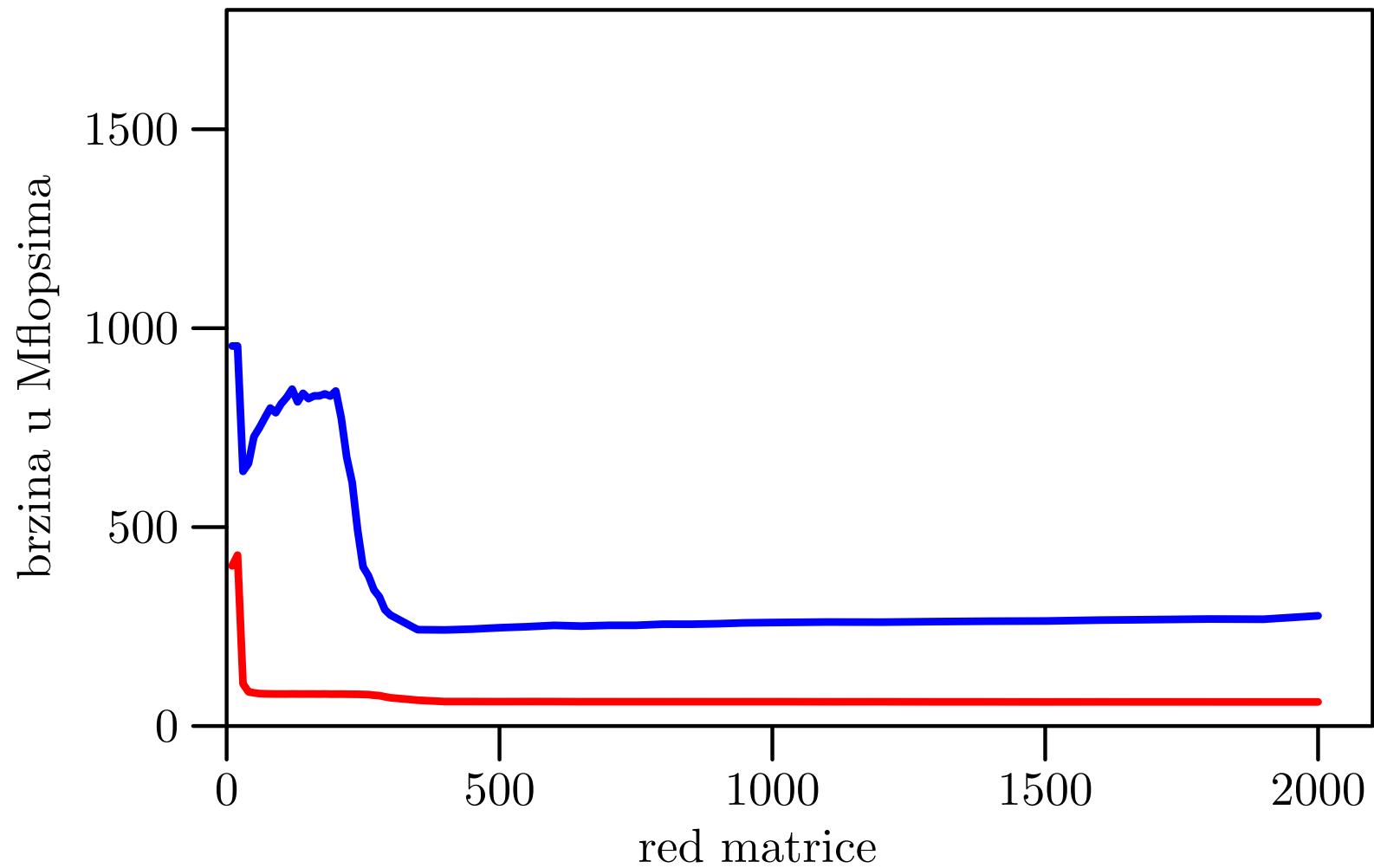
Veliki, CVF, fast — ij, ji

Pentium 4, 3.0 GHz, CVF, fast – Zbrajanje matrica

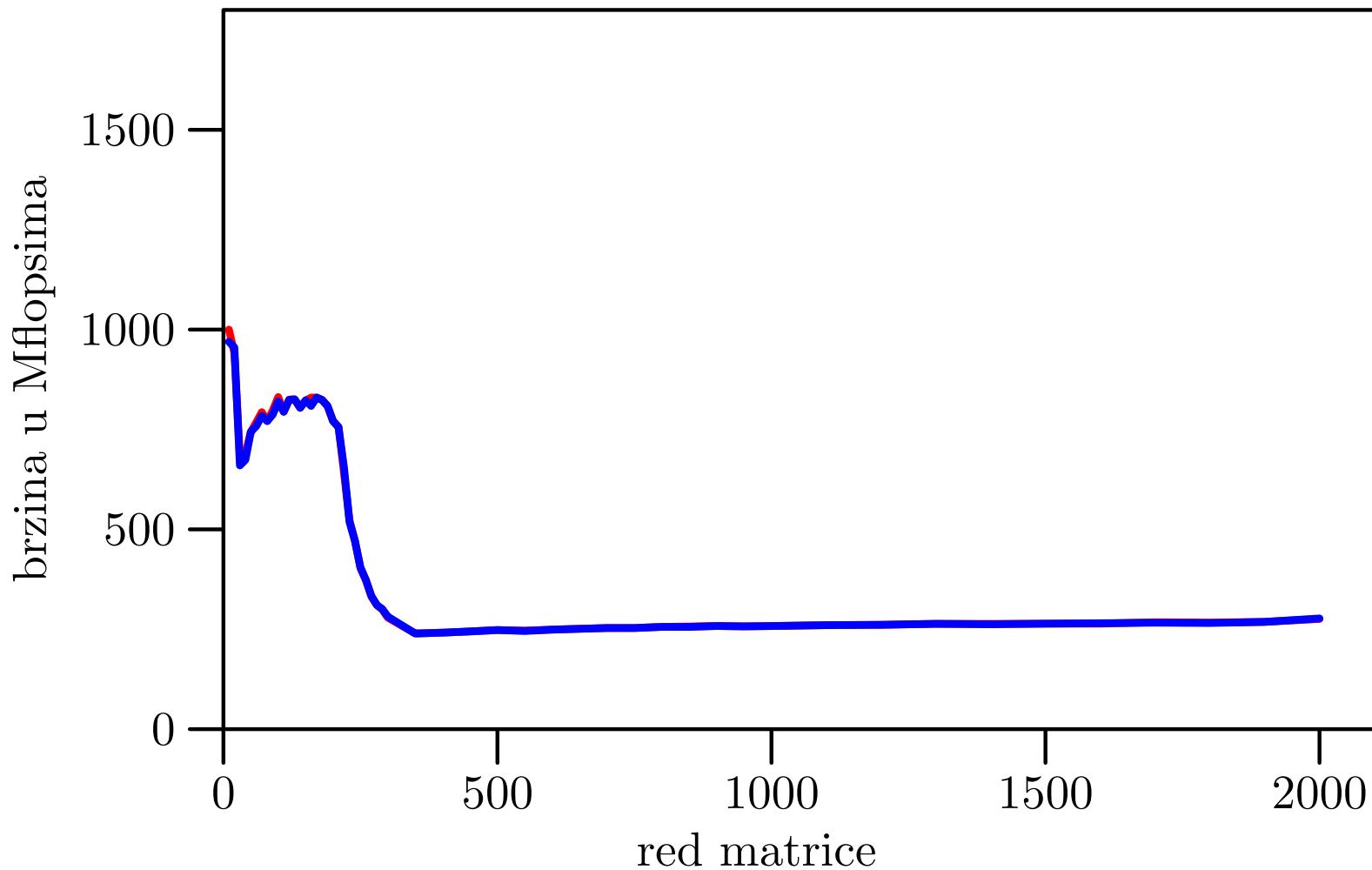
BabyBlue, CVF, normal — ij , ji

Pentium 4/660, 3.6 GHz, CVF, normal – Zbrajanje matrica

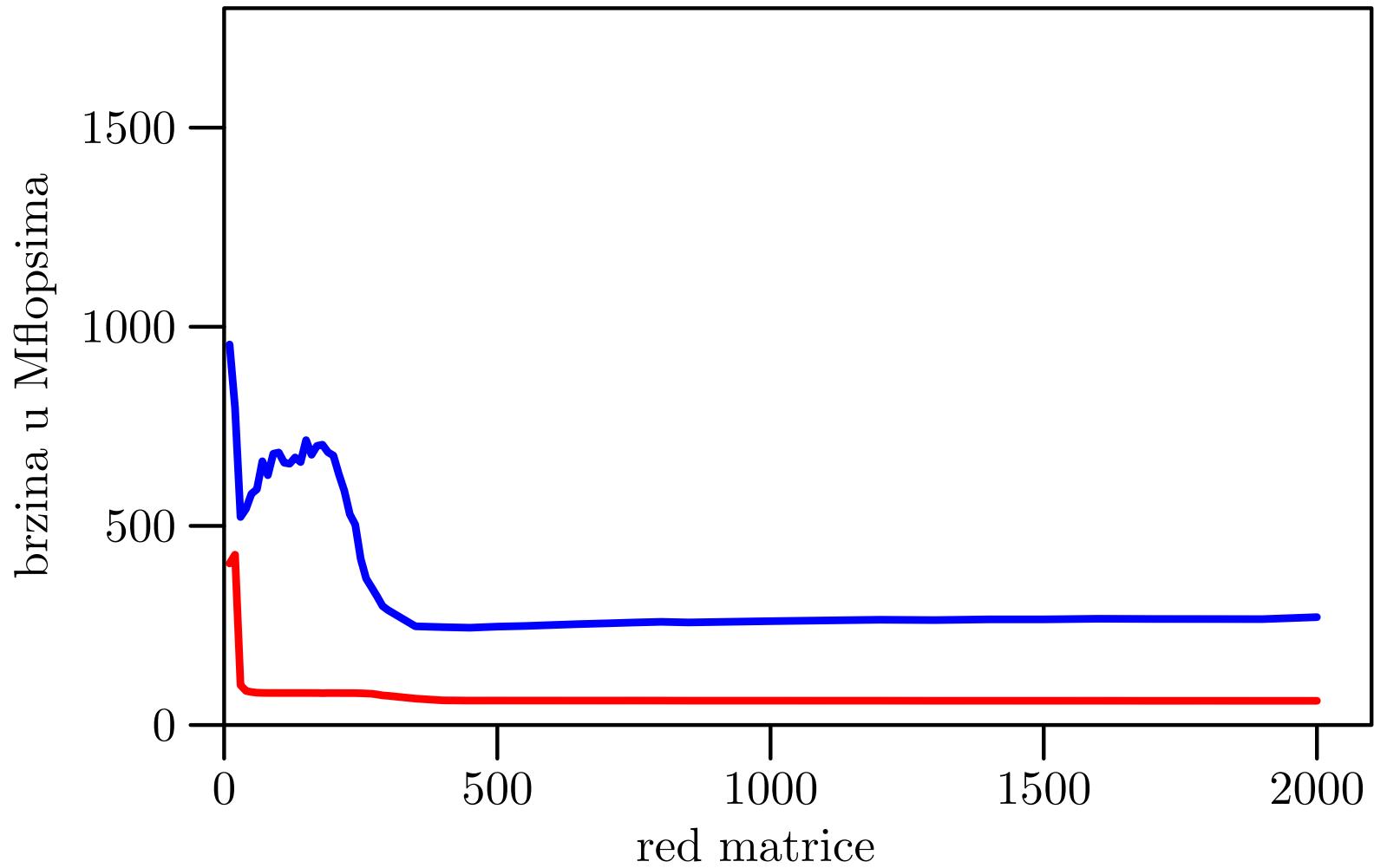
BabyBlue, CVF, fast — ij , ji

Pentium 4/660, 3.6 GHz, CVF, fast – Zbrajanje matrica

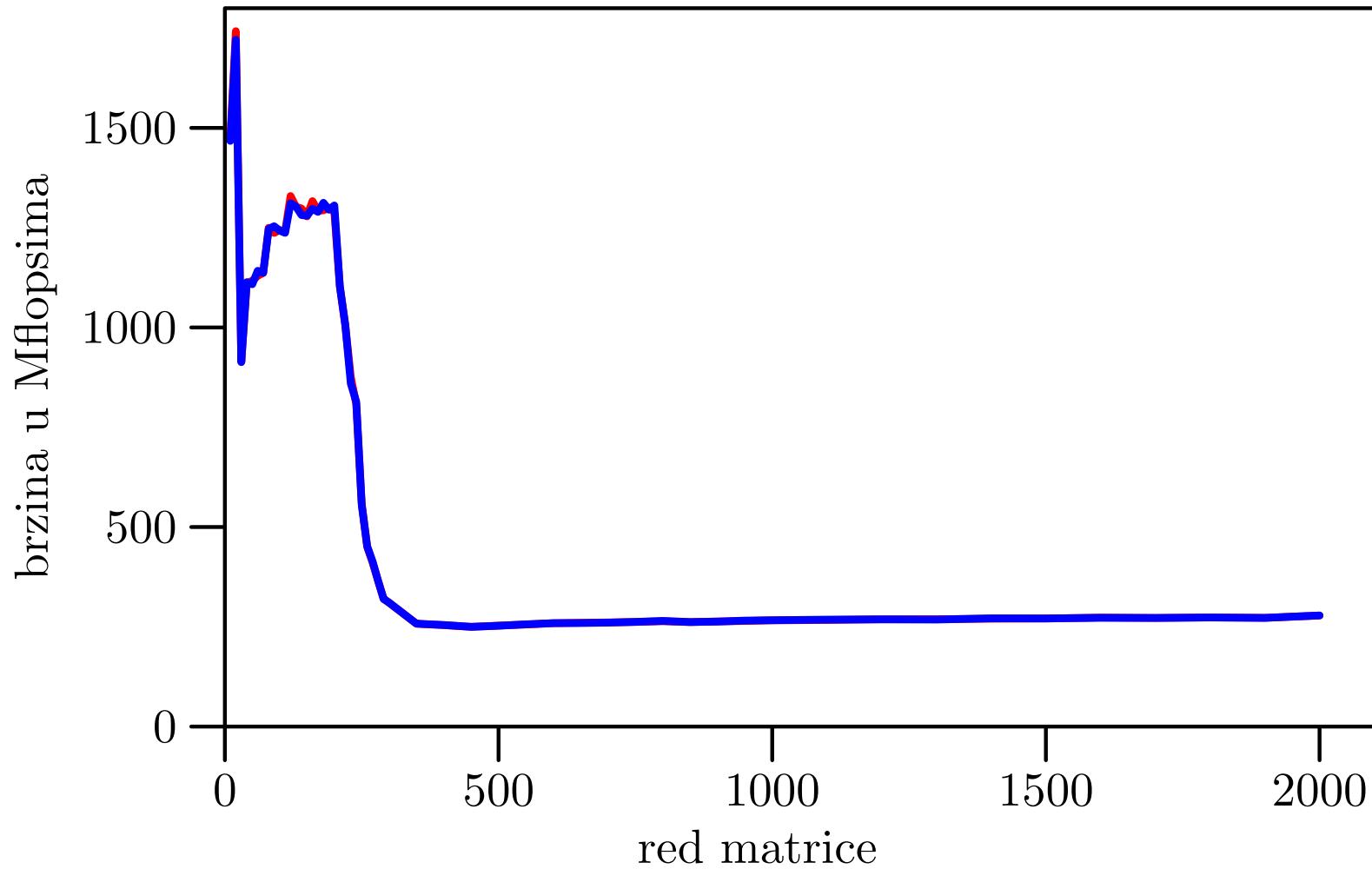
BabyBlue, IVF, normal — ij , ji

Pentium 4/660, 3.6 GHz, IVF, normal – Zbrajanje matrica

BabyBlue, IVF, fast — ij , ji

Pentium 4/660, 3.6 GHz, IVF, fast – Zbrajanje matrica

Tablica brzina za velike n

Razlika u brzini između brže **ji** petlje i sporije **ij** petlje je ogromna, a nema neke razlike u brzinama između:

- fast i normal opcija compilera za bržu **ji** petlju.

Usporedba brzina (u Mflops) sporije i brže petlje za razna računala:

Računalo	ij petlja	ji petlja
Klamath5	6.2	29.3
Veliki	7.7	205.1
BabyBlue, CVF	60.5	277.1
BabyBlue, IVF	60.8	270.8

Komentar rezultata — brža i sporija petlja

Opažanje 1. Bez optimizacije dobivamo

- ogromnu razliku u brzini između brže i sporije petlje, za bilo koje redove n .

(O razlici između malih i velikih n — malo kasnije.)

Razlog: Brzina je bitno veća kad

- podacima pristupamo redom, kako su spremljeni u memoriji

(Računanje adresa, “blok”–transfer podataka.)

Kako se spremaju matrice u pojedinim programskim jezicima?

Komentar rezultata — brže/sporije (nastavak)

FORTRAN: matrice se spremaju po stupcima, tj.

- “brže” se mijenja **prvi** indeks **i** (za retke).

Za **sekvencijalni** pristup podacima

- indeks **stupca j** mora biti **izvana**, a indeks **retka i unutra**.

Zato je **ji** petlja brža od **ij** petlje!

C i Pascal: matrice se spremaju po recima, tj.

- “brže” se mijenja **drugi** indeks **j** (za stupce).

Tamo je **obratno** — **ij** petlja je brža od **ji** petlje!

Komentar rezultata — “mali” i “veliki” n

Opažanje 2. Za male redove n dobivamo

- bitno veće brzine, u usporedbi s onima za velike n , i to bez obzira na optimizaciju.

Razlog: “Krivac” za ovo povećanje brzine je cache memorija.

Međutim, to povećanje brzine

- ne pripada problemu zbrajanja matrica, jer svaki ulazni podatak koristimo samo jednom,
- već dolazi samo od višestrukog ponavljanja eksperimenta (pa matrice ostaju u cacheu).

Posljedica: brzinu za velike n ne možemo “popraviti” promjenom algoritma.

Stvarni “izgled” računala ili “Priča o cacheu”

Sadržaj

- Stvarni “izgled” računala:
 - registri modernog procesora (IA-32),
 - primjer matične ploče, blok–dijagram,
 - hijerarhijska struktura memorije (cache).

Standardni kućni procesori

Standardni **kućni** procesori bazirani su na tzv. **IA-32** arhitekturi (Intel ili AMD, svejedno mi je). Osnovna svojstva:

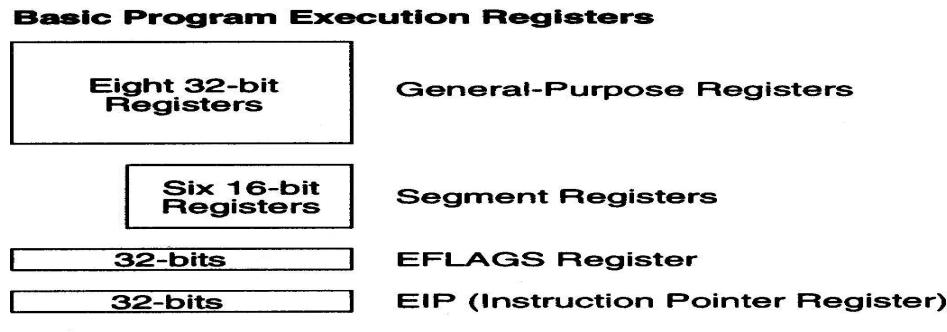
- **riječ** = 32 bita = 4 B, (toliki je tip **int** u C-u),
- **adresa** = 32 bita (x86) ili, modernije, 64 bita (x64).

Ovi procesori imaju **gomilu registara**, raznih namjena, koji sadrže razne vrste podataka i instrukcija (ili dijelova instrukcija).

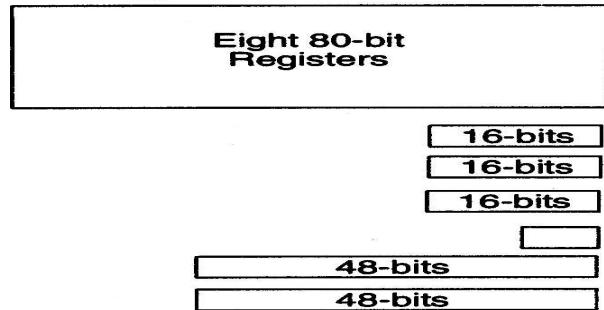
Shematski izgled **svih registara**, a onda samo **registara opće namjene** dan je na sljedeće dvije stranice.

Napomena: slike odgovaraju IA-32 procesoru **Pentium 4**, serija Northwood, podnožje 478 (danas već zastarjelom).

IA-32 — Svi registri i adresni prostor

FPU Registers

Floating-Point Data Registers

Control Register
Status Register
Tag Register
Opcode Register (11-bits)
FPU Instruction Pointer Register
FPU Data (Operand) Pointer Register

MMX Registers

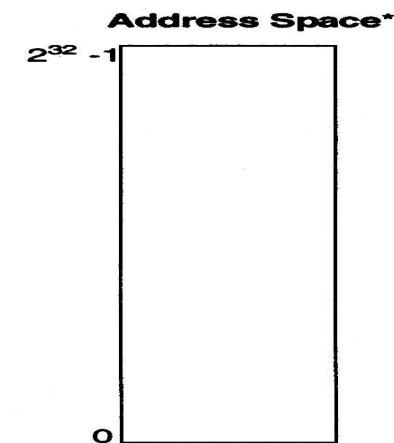
MMX Registers

SSE and SSE2 Registers

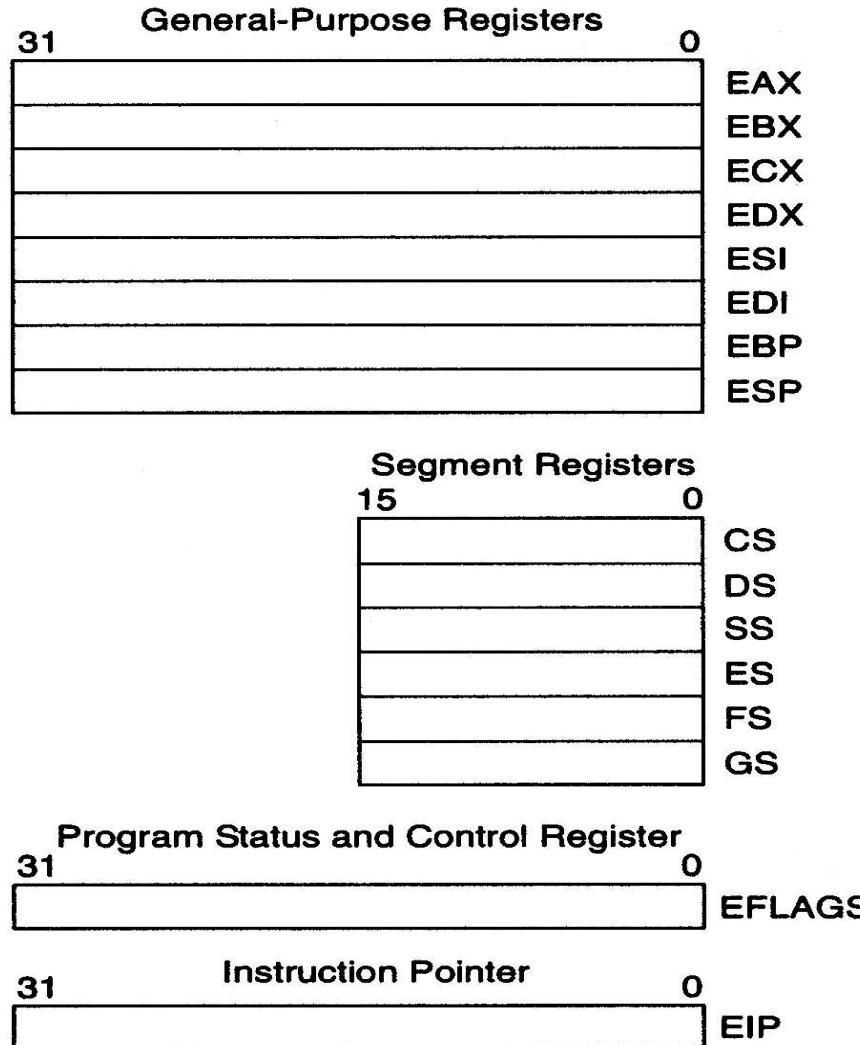
XMM Registers

MXCSR Register

*The address space can be flat or segmented. Using the physical address extension mechanism, a physical address space of $2^{36} - 1$ can be addressed.

IA-32 — *Osnovni izvršni registri*

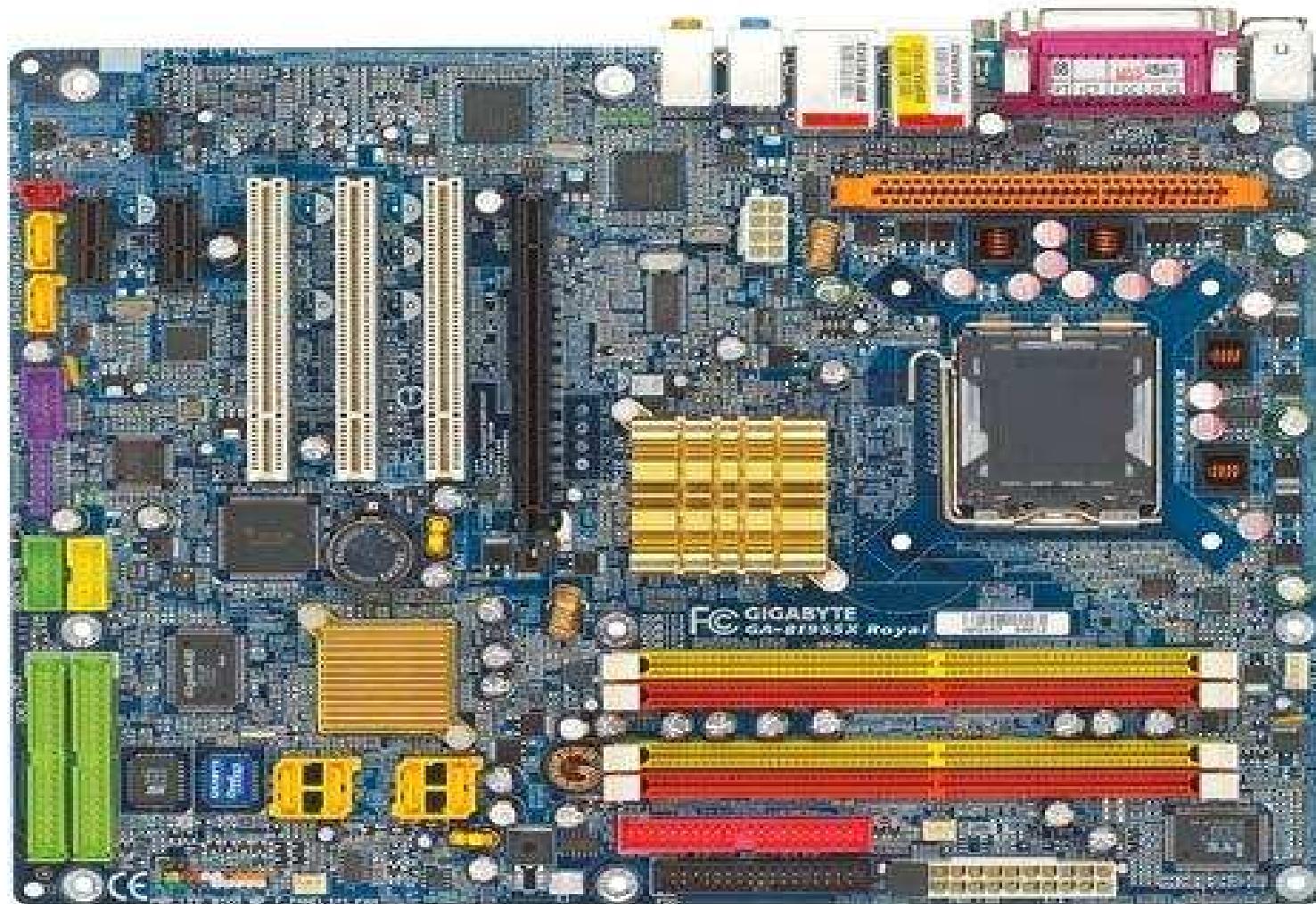

Izgled matične ploče računala

Moderna “kućna” računala, naravno, imaju sve standardne dijelove računala.

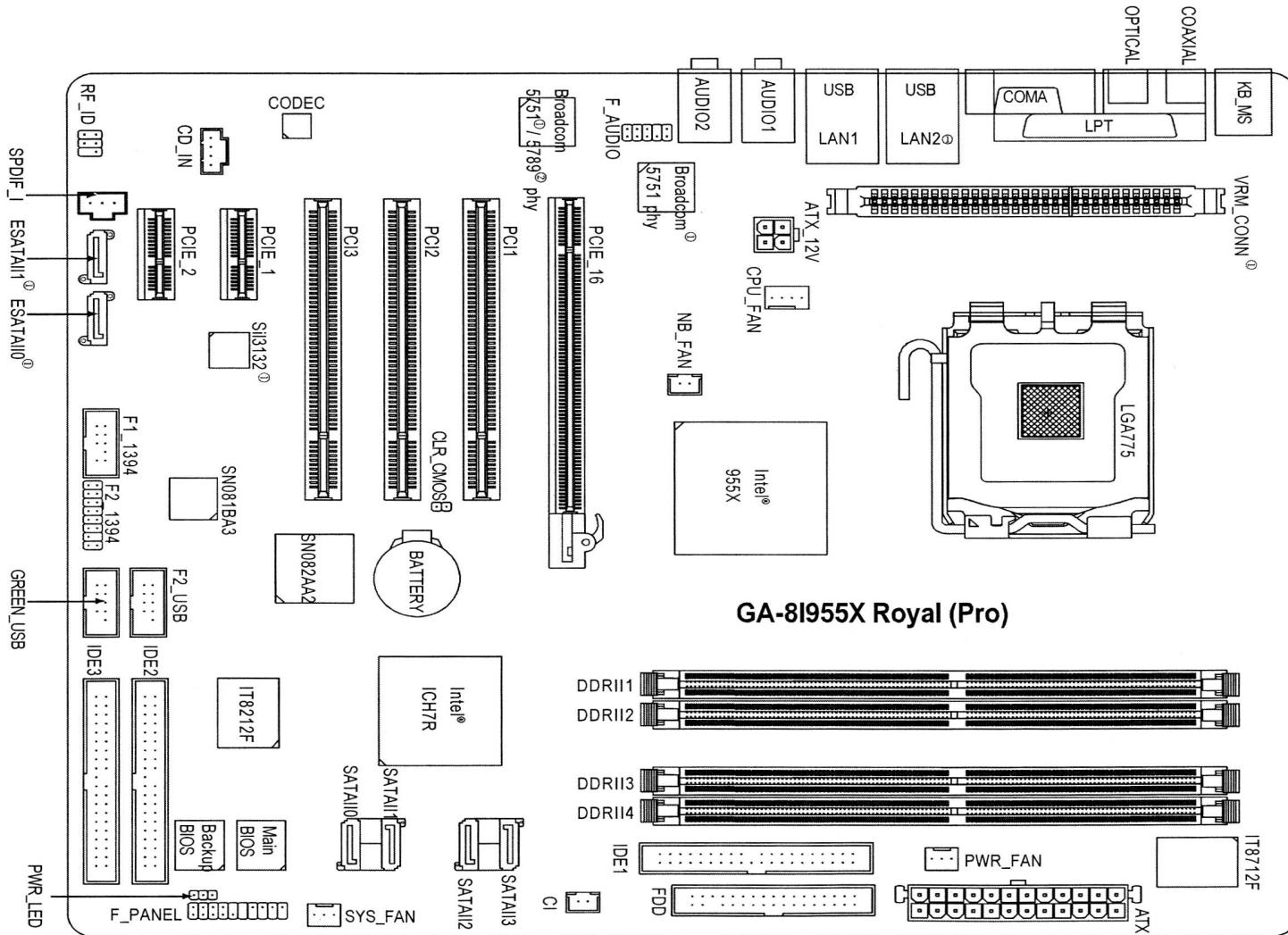
- Međutim, zbog “multimedijalne” namjene, ta računala imaju mogućnost priključivanja velikog broja raznih uređaja (“ulaz–izlaz”).
- Gomila toga je već ugrađena na modernim tzv. matičnim pločama (engl. motherboard).
- Procesor zauzima relativno “mali” dio površine (ili prostora), a najuočljiviji dio na njemu (nakon ugradnje) je hladnjak.
- Utori za memorijske “chipove”, također, ne zauzimaju previše prostora.

Matična ploča GA-8I955X Royal — izgled

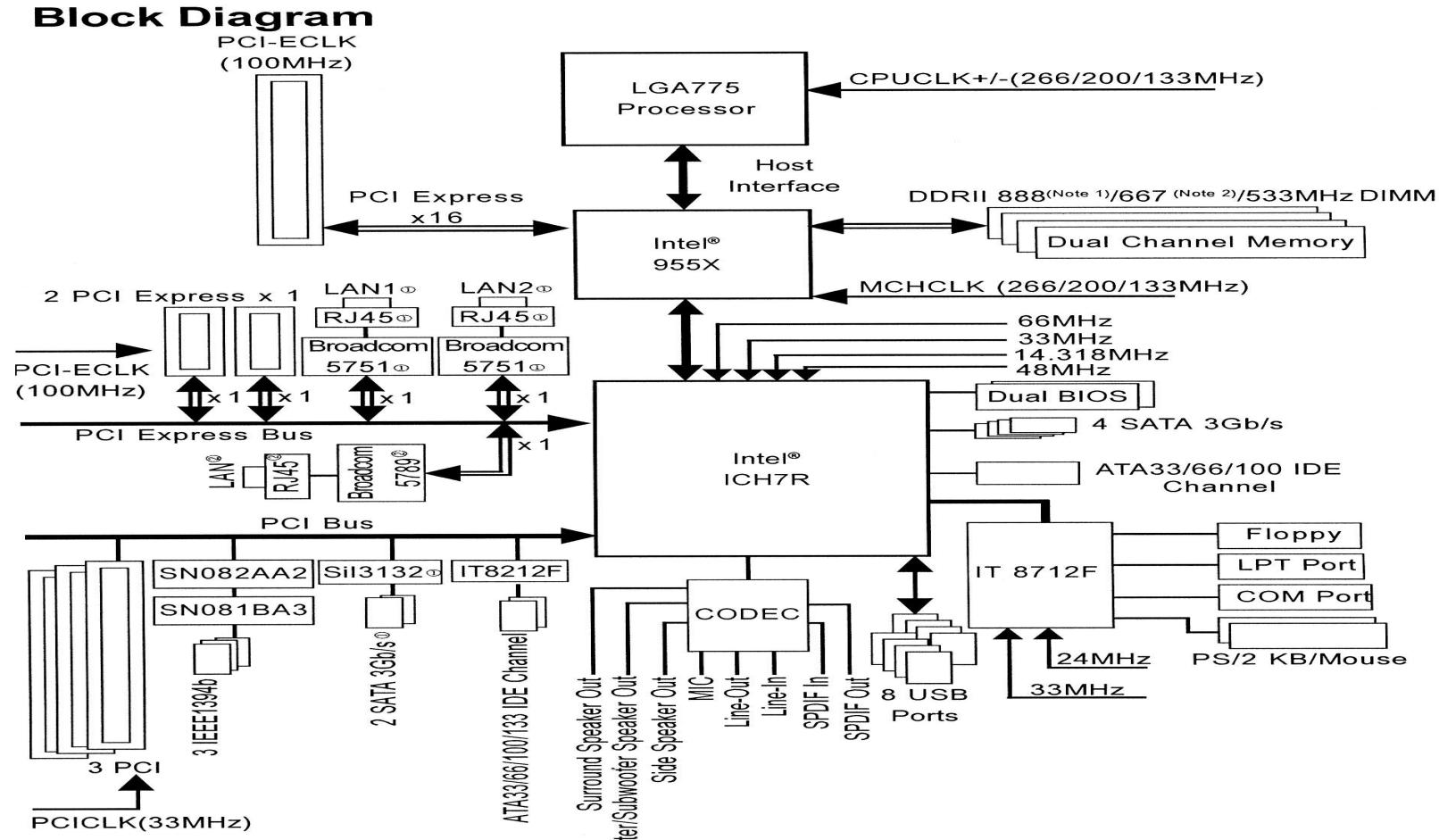

Matična ploča — raspored

GA-8I955X Royal/GA-8I955X Pro Motherboard Layout

Matična ploča — blok dijagram

(Note 1) DDR II memory can be overclocked to 888MHz (must be used with an 1066MHz FSB processor) through overclocking in BIOS. Go to GIGABYTE's website for more information about the supported DDR II memory modules for this feature.

(Note 2) To use a DDR II 667 memory module on the motherboard, you must install an 800/1066MHz FSB processor.

Izgled maticne ploče računala (nastavak)

Zbog bitno različite brzine pojedinih dijelova računala, postoje još dva bitna “chipa” koji povezuju razne dijelove i kontroliraju komunikaciju — prijenos podataka između njih.

To su:

- Tzv. “northbridge” (sjeverni most), koji veže procesor s “bržim” dijelovima računala. Standardni brzi dijelovi su:
 - memorija,
 - grafika (grafička kartica).
- Tzv. southbridge (južni most), na kojem “visi” većina ostalih “sporijih” dijelova ili vanjskih uređaja.

Izgled maticne ploče računala (nastavak)

- Tipični uređaji vezani na **southbridge** su:
 - diskovi (koji mogu biti i na dodatnim kontrolerima),
 - DVD i CD uređaji,
 - diskete,
 - komunikacijski portovi,
 - port za pisač (printer),
 - USB (Universal Serial Bus) portovi,
 - tzv. Firewire (IEEE 1394a, b) portovi,
 - mrežni kontroleri,
 - audio kontroleri,
 - dodatne kartice u utorima na ploči (modem), itd.

Izgled maticne ploče računala (nastavak)

Veze između pojedinih dijelova idu tzv. “magistralama” ili “sabirnicama” (engl. bus, koji nije autobus).

- Ima nekoliko magistrala, raznih brzina.
- Na istoj magistrali može biti više uređaja, i oni su, uglavnom, podjednakih brzina.

Uočite hijerarhijsku organizaciju komunikacije pojedinih dijelova:

- najsporiji su vezani na ponešto brže,
- ovi na još brže,
- i tako redom, do najbržeg — procesora.

Ova hijerarhija je ključna za efikasnu komunikaciju!

Hijerarhijska struktura memorije

Nažalost, ova hijerahija komunikacije **nije dovoljna** za efikasnost modernog računala. Grubo govoreći, **fali joj vrh**, koji se ne vidi dobro na izgledu matične ploče.

- Pravo i najgore **usko grlo** u prijenosu podataka je komunikacija između **procesora** i **memorije**.

Gdje je problem?

Podsjetimo: bilo koje **operacije** nad bilo kojim podacima možemo napraviti samo u procesoru — preciznije, u **registrima** procesora. To znači da

- prije same operacije, podatak moramo “dovući” iz obične memorije u neki registar procesora.

Baš to je **sporo!**

Hijerarhijska struktura memorije (nastavak)

Na primjer, ako procesor radi na **3.6 GHz**, a memorija na **533 MHz**, onda će

- prijenos podatka u registar trajati okruglo **6 puta dulje** od **operacije** na njemu.

Nažalost, isti **tehnološki problem** se javlja kod svih modernijih računala.

- Obična radna memorija je **bitno sporija** od procesora.

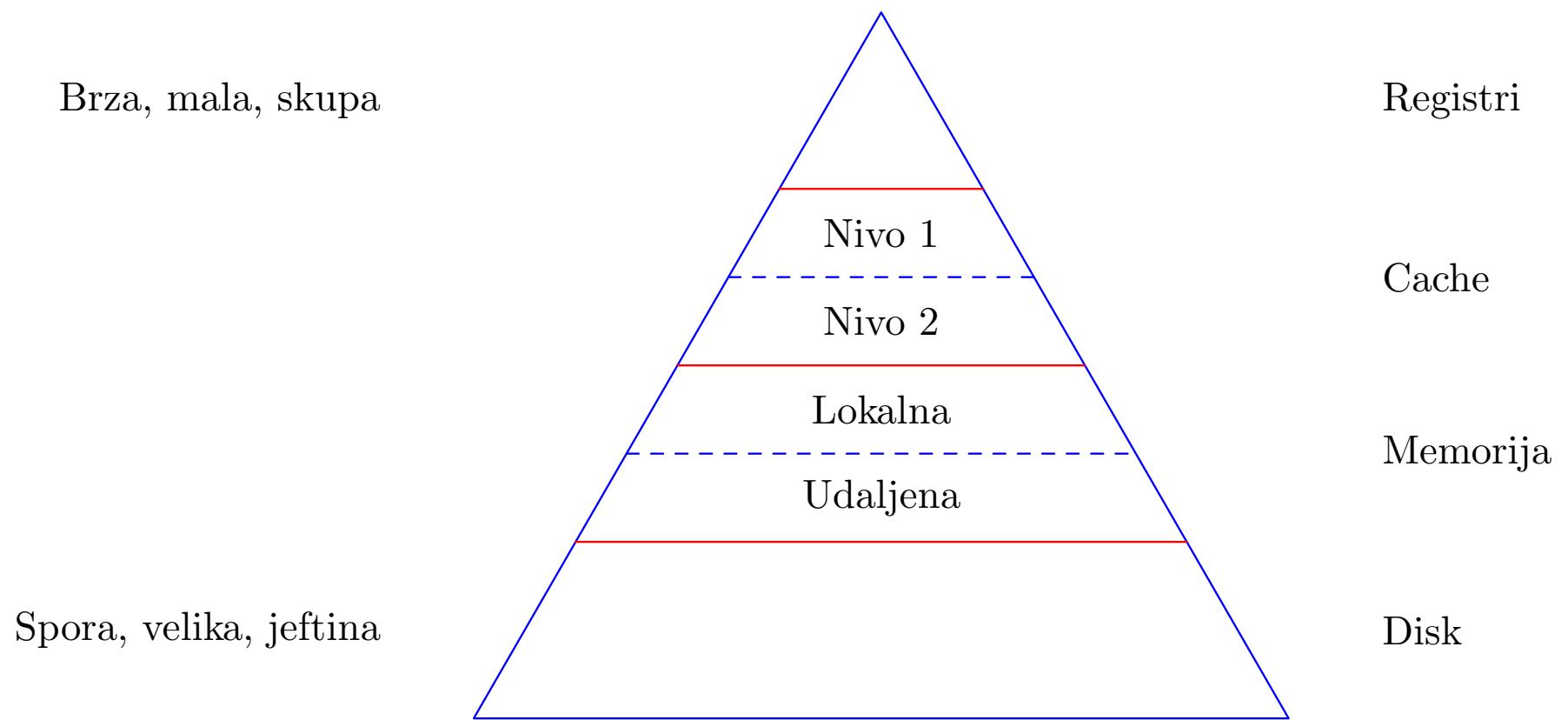
Kako se to **izbjegava**, ili, barem **ublažava**?

- Dodatnom hijerhijskom strukturu memorije, između obične radne memorije (RAM) i **registara** procesora.

Ta “dodatna” memorija se tradicionalno zove **cache**.

Hijerarhijska struktura memorije (nastavak)

Globalna struktura memorije u računalu ima oblik:

Cache memorija

Dakle, **cache** je **mala** i **brza** “lokalna” memorija — **bliža** procesoru od obične memorije (RAM). Gdje se nalazi?

- Obično, na samom procesorskom chipu, da bude što bliže registrima.

Nadalje, i taj **cache** je **hijerarhijski** organiziran. U modernim procesorima postoji **nekoliko** nivoa (razina) cache memorije.

- **L1** cache za podatke i instrukcije — najbrži, veličina (trenutno) u **KB**.
- **L2** cache za podatke — nešto sporiji, danas obično na **frekvenciji procesora**, veličina već u **MB**.
- Katkad postoji i treća razina — **L3** cache.

Cache memorija (nastavak)

Na primjer, moj “notebook” ima Intel Pentium 4-M procesor koji na sebi ima (bez pretjeranih tehničkih detalja):

- L1 cache za podatke — 8 KByte-a,
- L1 cache za instrukcije — 12 K tzv. mikro-operacija,
- L2 cache — 512 KByte-a, na frekvenciji procesora.

Ovo su tipični omjeri veličina za Intelove procesore.

Za usporedbu, na AMDovim procesorima omjeri su bitno drugačiji:

- L1 cache je veći,
- L2 cache nešto manji (i, katkad, sporiji).

(Ne ulazimo u to što je bolje!)

Cache memorija (nastavak)

Kako (ugrupo) radi cache?

Kad računalo (tj. njegov operacijski sustav) izvršava neki naš program, onda

- uglavnom, imamo kontrolu sadržaja obične memorije koju taj naš program koristi za podatke i naredbe.

Za razliku od toga,

- nemamo nikakvu izravnu kontrolu nad sadržajem cache memorije.

Naime, cache nije izmišljen zato da bude mala, brža kopija obične memorije i tako ubrza ukupni rad računala.

Cache memorija (nastavak)

Puno je **efikasnije** da

- cache sadrži podatke koji se češće koriste.

Isto vrijedi i za instrukcije. Dakle, **osnovna ideja** je:

- “Skrati put do onog što ti često treba”.

Naravno, **ključna** stvar za efikasnost je:

- Što znači “češće” korištenje nekog podatka ili instrukcije?

Dobra **globalna** ili **prosječna** efikasnost postiže se samo ako se to odnosi na sve što računalo izvršava u nekom trenutku, tj. na sve pokrenute korisničke programe i dijelove operacijskog sustava.

Cache memorija (nastavak)

U tom svjetlu, kad malo bolje razmislite,

- zaista bi bilo **nepraktično** da svaki programer određuje što i kada treba ići u koju cache memoriju,

jer prosječna efikasnost nipošto **ne ovisi** samo o njegovom programu. Zato **nema posebnih naredbi** za

- **učitavanje** podataka u cache, ili
- **pisanje** podataka iz cachea u običnu memoriju.

Umjesto toga, **sadržajem** cachea upravljaju posebni **cache kontroleri**, koji

- raznim tehnikama “**asocijacije**” na više načina povezuju nedavno korištene podatke i instrukcije s onima koje **tek treba** iskoristiti i izvršiti.

Cache memorija (nastavak)

Bez puno tehničkih detalja, ova **asocijacija** se realizira
otprilike ovako:

- Za svaki **sadržaj** (podatak ili instrukciju) u cacheu,
dodatno se pamti i **adresa** (iz RAM-a), s koje je taj
sadržaj stigao.
- Ako procesor (uskoro) **zatraži** **sadržaj** s te **adrese**, on se
“**čita**” iz cachea (tj. ne treba po njega ići u RAM).
- Po istom sistemu, u cacheu se **pamte** i stvari koje se
“**pišu**” u običnu memoriju (na putu u RAM).
- Tada se iz cachea **brišu** podaci koji su **najstariji**, odnosno,
najmanje korišteni (u zadnje vrijeme, otkad su u cacheu).

Cache memorija (nastavak)

Dakle, sadržaj cachea se **stalno obnavlja**, tako da

- cache čuva **najčešće** nedavno korištene sadržaje koji bi **uskoro mogli trebati**.

Iskustvo pokazuje da se **isti sadržaji** vrlo često koriste **više puta**, pa se ovo isplati.

Očiti primjer:

- **instrukcije u petljama** se ponavljaju puno puta!

Ne zaboravimo da je upravo to svrha programiranja i osnovna korist računala.

Cache memorija (nastavak)

Malo komplikiranije je s podacima.

- Ako naš algoritam ne koristi iste podatke puno puta, onda nam cache neće ubrzati postupak.
- U suprotnom, isplati se preuređiti algoritam tako da iste podatke koristi puno puta, ali u kratkom vremenskom razmaku — da ne “izlete” iz cachea. (To je neizravna kontrola nad sadržajem cachea.)

Primjeri iz linearne algebre:

- zbrajanje matrica, $C = A + B$ — cache ne pomaže puno;
- množenje matrica, $C = C + A * B$ — dobro korištenje cachea može ubrzati množenje matrica i za 5 puta.